

Stefan Sokołowski

JĘZYKI FORMALNE I METODY KOMPILACJI

wykład 14

Inst. Informatyki Stosowanej, ANS
Elbląg, 2024/2025

Wykład 14, str. 1

Działanie BISONa — kompilacja

Przykład: „języczek”

$\langle \text{program} \rangle ::= \langle \text{komendy} \rangle .$

$\langle \text{komendy} \rangle ::=$ (puste)
| $\langle \text{komendy} \rangle \langle \text{komenda} \rangle$

$\langle \text{komenda} \rangle ::=$
| $\langle \text{zmienna} \rangle = \langle \text{zmienna} \rangle ;$
| $\langle \text{zmienna} \rangle = \langle \text{zmienna} \rangle + \langle \text{zmienna} \rangle ;$
| $\langle \text{zmienna} \rangle = \langle \text{zmienna} \rangle - \langle \text{zmienna} \rangle ;$
| $\langle \text{zmienna} \rangle = \langle \text{liczba} \rangle ;$
| $\langle \text{zmienna} \rangle = \langle \text{zmienna} \rangle + \langle \text{liczba} \rangle ;$
| $\langle \text{zmienna} \rangle = \langle \text{zmienna} \rangle - \langle \text{liczba} \rangle ;$
| $(\langle \text{zmienna} \rangle) \{ \langle \text{komendy} \rangle \}$

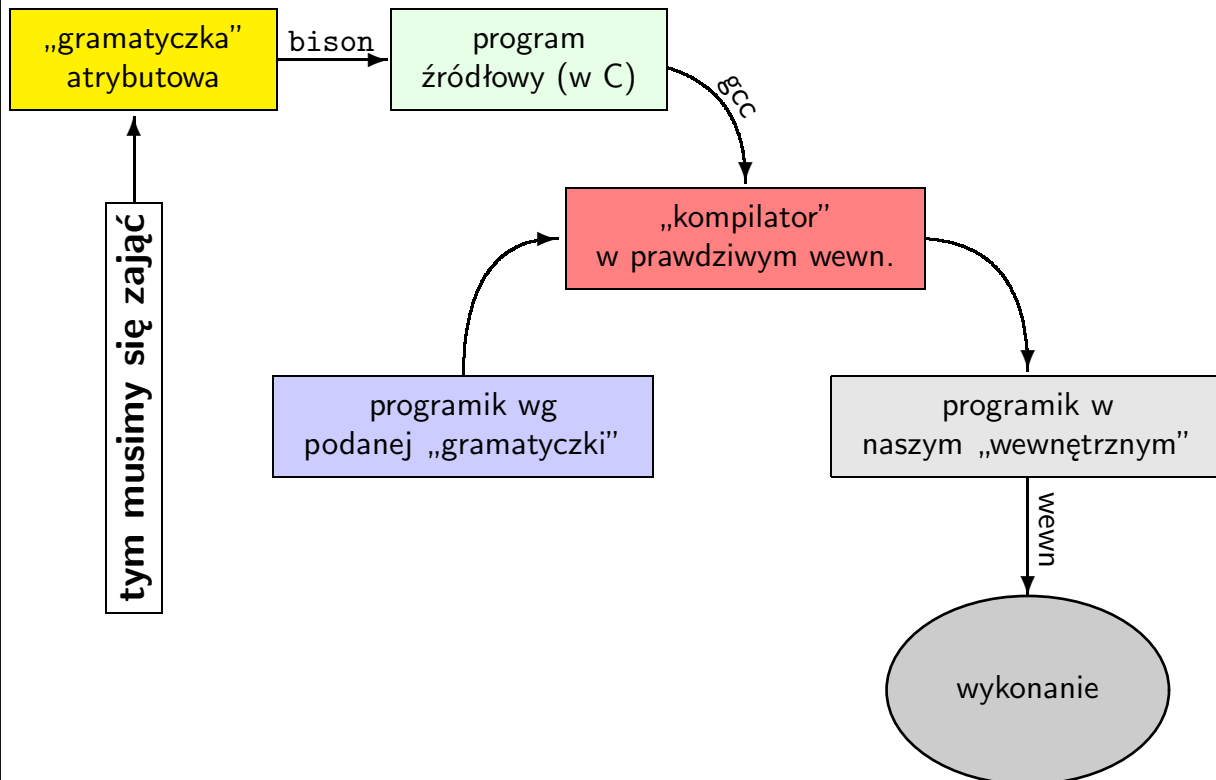
$\langle \text{liczba} \rangle ::= \dots$

$\langle \text{zmienna} \rangle ::= \dots$

(pętla)

↑
wyjaśnione dalej

Działanie BISONa — kompilacja

Działanie BISONa — kompilacja

Atrybut:

- dla cyfry i liczby: — wartość;
- dla zmiennej: — adres zmiennej;
- dla komendy: — liczba komórek przekładu.

Przykłady:

komenda: zmienna '=' zmienna ';' ;

{napisać „loada ” , \$3
napisać „store ” , \$1
\$\$ = 2; }

| zmienna '=' zmienna '+' zmienna ';' ; {napisać „loada ” , \$3
napisać „add ” , \$5
napisać „store ” , \$1
\$\$ = 3; }

| zmienna '=' zmienna '+' liczba ';' ; {napisać „loadn ” , \$5
napisać „add ” , \$3
napisać „store ” , \$1
\$\$ = 3; }

spacja

Analiza leksykalna

Dotąd prymitywna:

```
#define YYSTYPE int
. . . . .
YYSTYPE yylex (void) {
    int zn;
    do { zn = getchar(); } while (isspace(zn));
    if (zn == EOF) return 0;
    else return zn;
}
```

stanowiąca część parsera.

Można (warto!) wyodrębnić ją w osobny moduł.

— np. po to, żeby leksemy mogły być wieloznakowe. . .

Analiza leksykalna

Fast Prekursor: **LEX**

L Wersja GNU:

E **FLEX** — www.cs.princeton.edu/~appel/modern/c/software/flex

X — wyszukuje wzorce **regularne** i wykonuje akcje; w najprostszym przypadku zastępuje

definicje

%%

reguły

%%

kod użytkownika

Najważniejsza część: **reguły** składające się z

- **wzorca** — jego napotkanie w tekście wejściowym ma spowodować jakąś akcję;
- **akcji** — czynności, które należy podjąć po rozpoznaniu wzorca w tekście wejściowym (opisane w C).

Analiza leksykalna

Przykład:

1. do pliku `test.1` to
2. komenda `flex test.1` produkuje program `lex.yy.c`
3. komenda `gcc lex.yy.c -lfl` produkuje przekład `a.out`

```
[0-9]+      printf("LICZBA");
[+\-]       printf("OP");
[A-Z][a-z]+ printf("KTOŚ");
```

Teraz komenda `./a.out < dane` przekształca np.

```
kto wie, ile jest
(15 - 8) + 6 ?
Jasio wie, Szymek nie wie.
```

dane

w

```
kto wie, ile jest
(LICZBA OP LICZBA) OP LICZBA ?
KTOŚ wie, KTOŚ nie wie.
```

wynik

iis.ans-elblag.pl/~stefan/Dydaktyka/JezForm/Wyklady/14-fleksy/2-FlexSam

Działanie FLEXa

- Akcje FLEXa *mogą* (ale nie muszą) polegać na zastępowaniu fragmentów tekstu innymi fragmentami. Mogą to być dowolne komendy języka C.
- Wzorce muszą być *wyrażeniami regularnymi*. FLEX rozumie wiele rozmaitych rodzajów wyrażeń regularnych.
- Część definicyjna (przed regułami) może służyć na przykład do tego, żeby definiować typy i funkcje potrzebne w akcjach reguł, zadeklarować zmienne pomocnicze i wykonać inicjalizację.
- Część kodu użytkownika (za regułami) może służyć na przykład do tego, żeby porządnie zakończyć działanie analizatora.
- Kod w języku C dostarczony przez użytkownika jest przez FLEXa umieszczany bez zmian w gotowym analizatorze `lex.yy.c`. Jeśli są w nim błędy, to zostaną one zasygnalizowane dopiero w czasie kompilacji translatorem `gcc`.

BISON z FLEXem

Translator utworzony przez Bisona czyta tekst wejściowy (w języku źródłowym) leksem za leksemem — każde wywołanie funkcji

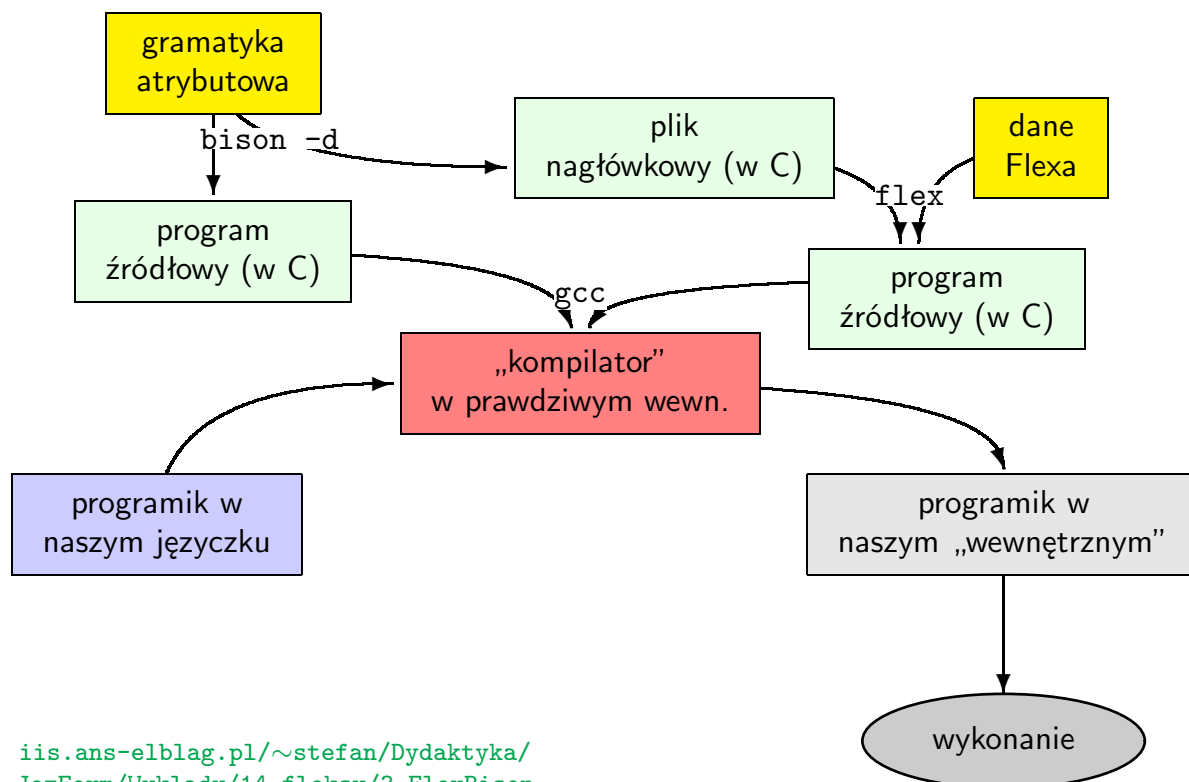
```
YYSTYPE yylex (void)
```

(typ `YYSTYPE` sami definiujemy) dostarcza mu jeden leksem.

Jeśli mamy leksemy więcej niż 1-znakowe, to najwygodniej zdefiniować tę funkcję przez Flexa.

BISON z FLEXem

- w danych do Bisona `plik.y` deklarujemy każdy taki leksem:
`%token PETLA`
- tam, gdzie leksem ma wystąpić w gramatyce, piszemy tę zadeklarowaną nazwę:
`PETLA '(' zmienna ')' '{' komendy '}'`
- przetwarzamy dane do Bisona komendą:
`bison -d plik.y`
— to tworzy program w C `plik.tab.c` oraz plik nagłówkowy `plik.tab.h`
- we wstępnej części danych do Flexa `plik.l` odwołujemy się do pliku nagłówkowego:
`#include "plik.tab.h"`
podajemy reguły rozpoznawania wieloznakowych leksemów:
`"WHILE" { return PETLA; }`
i **pomijamy** `main` dla tego pliku
- przetwarzamy dane do Flexa komendą:
`flex plik.l`
— to tworzy program w C `lex.yy.c`
- oba programy w C kompilujemy łącznie, razem z opcją biblioteki Flexa:
`gcc plik.tab.c lex.yy.c -lfl`
— to tworzy program w C `a.out`, stanowiący żądany kompilator

BISON z FLEXem

iis.ans-elblag.pl/~stefan/Dydaktyka/JezForm/Wyklady/14-fleksy/3-FlexBison